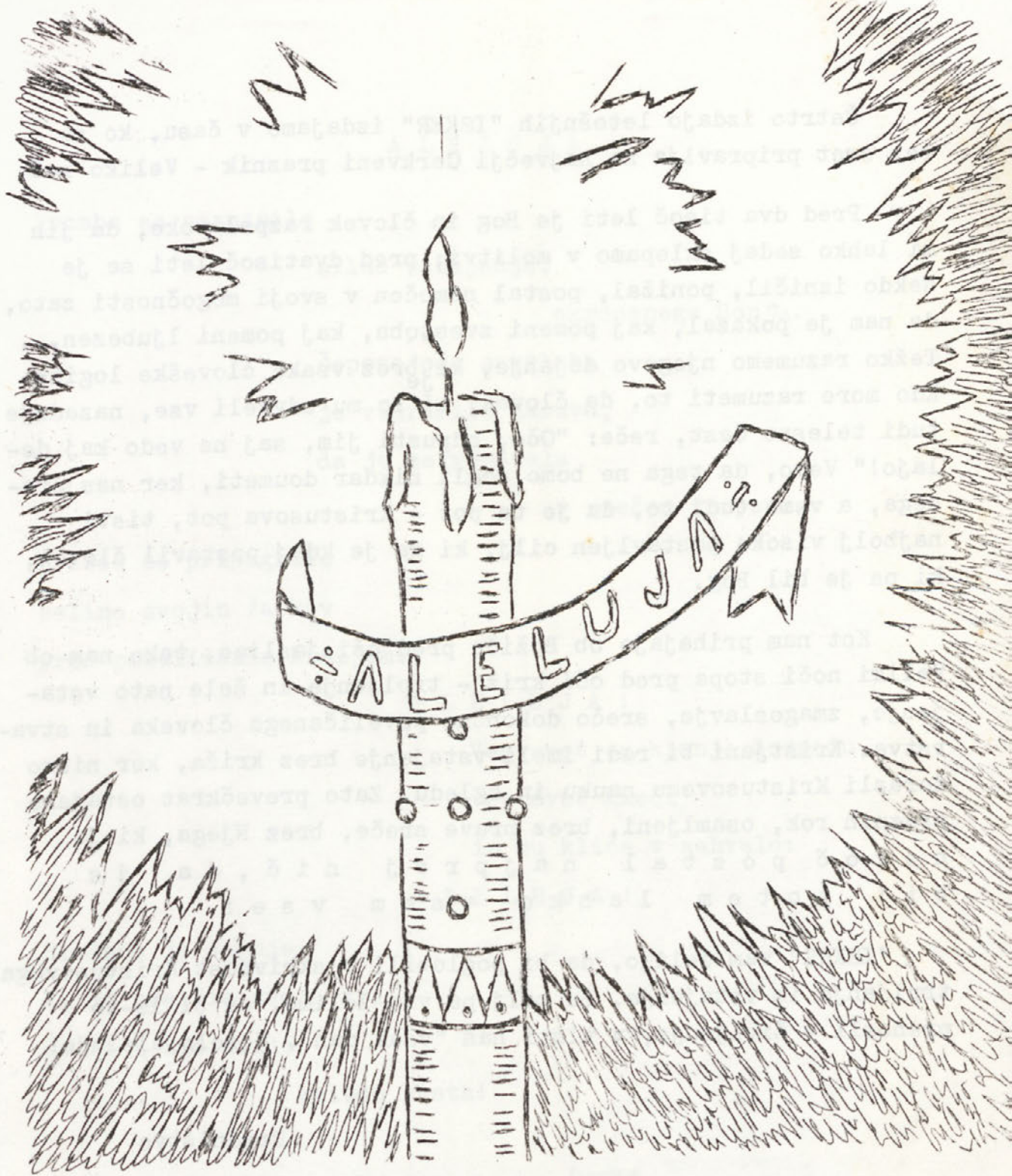

insane 4
1975/76 VIII

KRISTUS JE
VSTAL!

Četrto izdajo letošnjih "ISKER" izdajamo v času, ko se ves svet pripravlja na največji Cerkveni praznik - Veliko noč.

Pred dva tisoč leti je Bog in človek razpel roke, da jih mi lahko sedaj sklepamo v molitvi; pred dvatisoč leti se je Nekdo izničil, ponižal, postal nemočen v svoji mogočnosti zato, da nam je pokazal, kaj pomeni zvestoba, kaj pomeni ljubezen... Težko razumemo njegovo dejanje, ki je brez vsake človeške logike. Kdo more razumeti to, da človek, ki so mu odvzeli vse, nazadnje tudi telesno čast, reče: "Oče, odpusti jim, saj ne vedo kaj delajo!" Vemo, da tega ne bomo mogli nikdar doumeti, ker nas pre-sega, a vemo tudi to, da je ta pot - Kristusova pot, tisti najbolj visoko postavljen cilj, ki ga je kdaj postavil človek, ki pa je bil Bog.

Kot nam prihajajo ob Božiču pred oči jaslice, tako nam ob Veliki noči stopa pred oči križ - trpljenje in šele nato vsta-jenje, zmagoslavje, srečo dokončno povelečanega človeka in stva-rstva. Kristjani bi radi imeli vstajenje brez križa, ker nismo dorasli Kristusovemu nauku in zgledu. Zato prevečkrat ostajamo praznih rok, osamljeni, brez prave sreče, brez Njega, ki je n e k o č p o s t a l n a j p r e j n i č , d a j e b i l p o t e m l a h k o v s e m v s e !

"ISKRE" vam želijo, da bi poglobili v skrivnost Kristusovega trpljenja in vstajenja. Še bolj pa vam želimo, da bi le-to prenesli v življenje, v tisti naš "vsak dan". Veselo alelujo!

Uredništvo

A L E L U J A

Trombe so naznanile

silno vzhajanje,

okronanega Sonca.

Šepetajoča svetloba

je vzdramila naravo,

da je zatrepetala

v rdečem trepetu.

Zvezde so pripognile

belino svojih žarkov

pred poveličanim kraljem.

A L E L U J A !

Ves svet se klanja Gospodu,

ves svet kleči

in mu kliče v zahvalo:

A L E L U J A !

Blaženo je Jagnje,

ki je pretilo svojo kri,

da bi z njo umilo

krivdo sveta!

Lupus

P R E D R A Z P E L O M

"Razpet si pred mano,
tujec,
krvav in opljuvan,
kakor bil bi slepar.
Ne vem, kdo si,
toda tvoja krivda
seva iz tvojega telesa.
Glej, zaničevan si
in vsi se ti posmehujejo.
Da nisi slepar!?
Če bil bi Bog,
bi stopil s križa
in pomiril svoje nasprotnike...."
In tedaj trudno,
z muko obrne glavo,
z muko proti meni:
dvoje sinjih oči,
toplih in ljubečih....
"O Bog,
kako sem te mogel žaliti!?
Klečim tukaj pred tabo,
jaz, revež in nevednež,
ki sem si drznil
zasramovati Tebe,
Utelešeno Ljubezen!
O Gospod,
ne šteji mi tega greha!"

Lupus

R A Z G O V O R

z igralcem stalnega slov. gledališča v Trstu g. Rztresenom

Na dan, ko obhajamo obletnico Prešernove smrti, smo imeli čast, da je bil med nami igralec tržaškega gledališča, gospod Stane Rztresen. S svojim nastopom je naravnost navdušil vse prisotne, ki so si želeli, da sploh ne bi prenehal z recitacijami. Obenem smo lahko videli, kakšni laiki smo mi, ko posredujemo slovensko besedo drugim ljudem. Zaželeli smo si, da bi поблиže spoznali umetnika in zato smo ga zaprosili za razgovor. G. Rztresen se je našemu vabilu z veseljem odzval.

ISKRE: Najprej bi vas prosili, da bi na kratko opisali svoje življenje ter svoje prvo srečanje z igralskim življenjem.

Rztresen: Rojen sem bil v Tolminu. Ker pa je takrat začela prva svetovna vojna in je oče moral služiti cesarja se je mati z menoj in mojim bratom Mirkom preselila v rodno Ajdovščino. Tu smo preživeli vsa vojna leta, ki se jih tudi zelo spominjam. (O svojem življenju in delu sem že pripovedoval na tržaškem radiju pod naslovom: Slovenske bridke in pikaste). Prvič sem stopil na oder s popevko mojega pokojnega strica Janeza Fajglja, ki je bil učitelj, pevovodja, violinist in sploh velik kulturnik. Pesem je bila ljudem tako všeč, da sem jo moral šestkrat zapeti. Končno me je moral ajdovski notar potegniti z odra s kljuko svoje palice in mi rekel: "No Stano, zdaj je bilo tega že zadosti!" Do jatri zjutraj te pa res ne bomo poslušali." Takrat smo tudi "mulci" igrali povsod tam, kjer so nas odrasli rabili, sami pa smo igrali razne otroške igre, kot so: Mogočni prstan, V kraljestvu palčkov itd. Po letu 1924, ko je nastopil fašizem, sva z bratom odpotovala v Ljubljano. Brat se je zaradi tamkajšnje neugodne klime moral vrniti domov, sam pa sem ostal v Ljubljani, ker je bil moj oče gledališki krojač in sem tako prišel v neposredni stik z gledališčem. Tedaj sem tudi že nastopal tam, kjer so potrebovali otroke. Poslušal sem in gledal vse predstave, tako, da sem padel naravnost na oder, kakor temu rečem.

Pozneje sem obiskoval glasbeno matico in študiral na konservatoriju petje, medtem, ko sem študiral pri prof. Šestu dramsko igro.

Prav on me je s svojim načinom, s svojimi predavanji, s sistemom recitiranja usmeril k takemu podajanju naše besede, kjer recitator vsebino vsrka v svoje srce in jo od tu posreduje poslušalcem, kot nekaj lastnega. Tega sistema se vedno držim, ker vidim, da je pri poslušalcih uspešen. Postal sem član Ljubljanske Drame, kjer sem delal deset let, po osvoboditvi pa sem se vrnil v Trst, kjer sem se pridružil novo ustanovljenemu slovenskemu gledališču. Kljub velikim materialnim težavam in idejnim nasprodstvom s strani fašistov, so nas ljudje vedno radi sprejemali in navdušeno poslušali. To je bilo pravzaprav največje plačilo za naše delo. Tako smo naenkrat dočakali trideset letnico obstoja slovenskega gledališča v Trstu. Sam hodim mnogo po raznih krajih, po raznih šolah, društvih in zavodih, zato, da mlade navdušim in jim pokažem, kako lepa je slovenska beseda in kako velike mojstre imamo. Pripovedujem jo, kakor, da bi bila moja, toda naša zakladnica ima toliko biserov, da jih en sam človek ne more obvladati. Zato je tu izbor teh 50 do 60 recitacij, pravzaprav boren proti temu, kar je v naši narodni zakladnici.

ISKRE: Kateri je bil vaš vzornik in katera vloga se vam je najbolj vtisnila v spomin, tako da jo je tudi občinstvo hvaležno sprejelo?

Raztresen: Vzornikov sem imel več. Moj vzor je bil takratni dramski ansambel v Ljubljanski Drami. To so bili veliki igralci: Ciril Debevc, Emil Kralj, Mira Drolčeva in drugi. Od vseh sem skušal vzeti, ali prisvojiti si najboljše. Moj učitelj je bil veliki igralec Mila Skrbinšek. Nekoč sem pri njih ponavljal neko snov. Skrbinškova hčerka Majda me je zamenjala z očetom, ker sem govoril točno tako, kot moj veliki učitelj. Tedaj sem zapustil njegovo zasebno šolo; vse življenje je sva ostala velika prijatelja.

Igral sem rad vse vloge od A do Ž. Ne morem prenašati in razumeti specializacije nekega igralca, ki bi bil samo ljubinec, samo intrigant, To je v igralskem življenju tako nesmiselno, kakor, da bi rekli, da zna slikar naslikati samo rožice, ali pa glasbenik zaigrati samo neko vajo tega ali onega mojstra. Ker je toliko različnih mojstrov, je treba vse podati na njihov način. Med slovenskimi mojstri mi je silno pri srcu Cankar. V njegovem Martinu Kačurju sem imel pred 18. leti ogromen uspeh, ker sem ga razumel. Predstava

je naredila na gledalce silen vtis. Ko danes hodim v razne kraje recitirat, pridejo starejši ljudje in povedo, da so me prišli poslušat zato, ker ne morejo pozabiti predstave Martina Kačurja.

ISKRE: V svojem dosedanjem igralskem življenju ste dobili veliko igralskih nagrad. Katera vam je bila najljubša?

Raztresen: Nagrade so nekje tudi sreča. Denarne nagrade so bolj simbolične in ne pomenijo veliko. Veliko pa pomenijo priznanja in diplome, ki se ob raznih prilikah delijo. Tako imam Prvo-majsko nagrado od Združenja gledaliških igralcev, posebno nagrado Severjevega in Prešernovega sklada. Največja nagrada pa mi je, če me gledalci zbrano in zavzeto poslušajo in, če sem jim prinesel nekaj novega v njihovo življenje. Pristen in topel aplavz mi je pravzaprav največje priznanje.

ISKRE: Vse zanima vaše igralsko delo, ki si ga mi težko predstavljamo. Zanima nas, kako morete obvladati tako bogat repertoar in to vse na pamet, saj sami vemo, kako težko se je učiti pesmice na pamet.

Raztresen: Ko preberem pesem, napravi name gotov vtis, napravi name posebno doživetje, ki si ga prilastim. Zato mehanično učenje ni muka, ker pesem nekako posvojim in postane moja lastna, podobno, kot postane virtuožu neka določena skladba osebna in jo zaigra z vsem bitjem. Pravi igralec ni tak, kot je uradnik, ki ob tuljenju sirene ali zvonjenju zvonca zapre svoj predal in se potem poda v popolnoma drugačno življenje, ampak je pod stalnim plazom tega, kar predstavlja. Vedno me nekje skrbi naloga, ki jo moram opraviti. Tudi doma igralec ni prost, še v sanjah ga priganja ta poklic.

ISKRE: Morda so nastopili v vaši karieri kritični trenutki, ko ste si zaželeli pustiti ta poklic. Prosim vas, da nam prikažete tudi tiste temne strani igralskega življenja, ki jih le vi poznate.

Raztresen: Ljudje se delimo v dva svetova, kar je opazno v našem vsakdanjem življenju. Nekateri mislijo, da morajo vse stvari služiti le njemu: Od raznih političnih struj pa do gledališč. Taki ljudje storijo v gledališču veliko škode. Nihanje med prevladovanjem in odpravljanjem te škode je pravzaprav naše vsakdanje življenje. Ni me strah ljudi, ki so prepričani, da je svet njigov, ker je to samo utvara. Prav ti prehitro spoznajo, da je njih življenje

klavrno in dokaj grenko. Nikoli ne morejo biti zadovoljni, ker veliko potrebujejo. Jaz pa menim, da človek veliko potrebuje, a malo rabi. Če ni šlo vse tako, kot bi moralo iti, sem skušal tudi razumeti. Če pa mi je bilo do tega, sem sam krepko vdaril, največkrat osnešil take pajace in to mi je prineslo zadoščenje.

ISKRE: Radi bi vedeli, kako gledate vi, ki spadate v sam vrh naših igralcev, na mladino naše dobe, ki se najbrš precej razlikuje od vaše. In prosimo vas, da bi nam povedal, kaj bi najraje današnji mladini rekel!

Raztresen: Veste, najprej moram povedati, da jaz po spominih ne razlikujem takratne, moje mladine z današnjo. Le čas je drugače. Mi smo se morali v mladih letih boriti za vsakdanji kruh. Jaz vem, kaj pomeni biti resnično lačen, kaj pomeni biti resnično bos, neoblečen. Vendar so bili to drugi časi! Danes so mladini vse te skrbi odvzete. Mi nismo nosili teh čudnih, dolgih las, za katere mislim, da so goli narcizem. Nekateri mladi govorijo, da nosijo dolge lase zaradi protesta. A s tem samo na prikrit način dokazujejo neko samo-dopadenje, nek narcizem. Pravi protest mora biti v glavi in ne na glavi! Današnji mladi premalo premislijo, kaj vse oblečejo. Stremljenje, da bom nekaj posebnega na zunaj, ni nič! Pravi protest mladih in to vseh mladih v vseh dobah je bil samo v tem, če so skušali več znati, več vedeti in biti boljši od starejših!

ISKRE: Gospod umetnik, prisrčna vam hvala za vaše bogate in izčrpne odgovore. Kot ambasadorju slovenske besede vam želimo kar največ uspeha in zadovoljstva vsepovsod, kjer boste nastopali!

Pripravila ekipa "ISKRE"

VELIKONOČNA

Vstal si Gospod,
da nam nasuješ
blagoslovljene svobode.

Skozi gluho noč

mrkega trodnevja

si z močjo svoje desnice
prižgal Luč,

ki sega v neskončnost.

Dvignil si zastavo

-zmagovalko smrti -

in se z močjo Ljubezni

dvignil nad mrtvi svet,

da ga z glasom

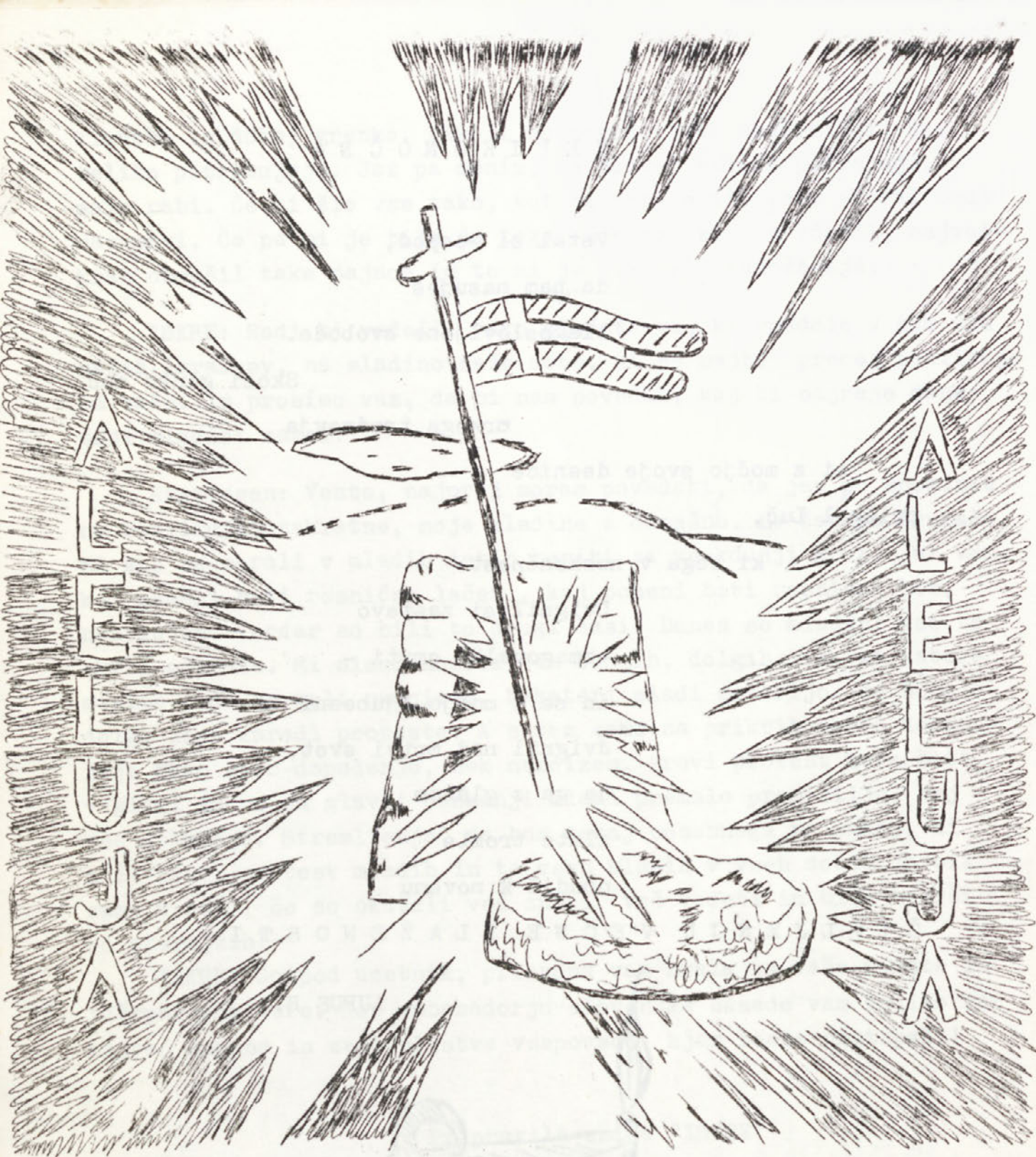
zlate trombe

obudiš k novemu

ŽIVLJENJU VEČNE BLAŽENOSTI

LUPUS H.

VELIKA NOČ

...Vstal je, ni ga tukaj...

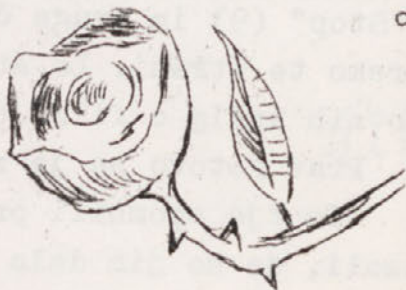
NOVI HARON

Vsi smo si pripeli
na prsi rdeč nagelj
in počasi stopali
v bobnečo noč
pogube in nasladnega veselja.

Vsi smo si pripeli
na prsi vrtnico rdečo
in stopali prek ognja
v šepetajoči tišini
ožarjenih brezen.

Sami smo bili
v temni dolini
begajočih senc
sami z vrtnicami,
nagelji v gumbnicah.
In takrat si prišel Ti,
ki si nam pokl^{el} vrtnico,
cvetočo na tvojih belih prsih.

Postavil si se nam na čelo
in korakali smo proti
večnemu veselju.

Lupus

Anketa na temo "Film"

V semenišču smo izvedli anketo o filmu. Izbrali smo nekaj vprašanj in šli na delo. Preden bi prešli k obravnavi posameznih vprašanj, naj povem, da smo to storili deloma zaradi radovednosti, ker smo hoteli zvedeti, kakšno je stanje, deloma pa tudi zato, ker je stvar zanimiva in aktualna snov. Bili smo presenečeni; v čem je presenečenje, boste lahko sami ugotovili.

Anketiranih je bilo 16 oseb. (2 četrtošolca, 3 tretješolci, 7 drugošolcev in štirje prvošolci). Vprašanja so bila taka:

1. "Te film zanima?"

Vsi so odgovorili z "da".

2. "Če te zanima, povej zakaj?"

Odgovore bi se dalo strniti v te stavke:

- zato, ker vedno zvem nekaj novega (kraji, časi, običaji) in si s tem širim obzorje.

- zaradi zabave, razvedrila...

- zato, ker je film tudi umetnost.

3. "Jemlješ film samo za zabavo, ali hočeš od njega nekaj več?"

5 vprašanih je odgovorilo, da "hoče nekaj več", za zabavo jemljeta film samo 2 anketirana, dočim 6 semeniščnikov hoče oboje. 3 dijaki pa so napisali, da je to odvisno od njihovega razpoloženja.

4. "Če te film zanima, si prav gotovo prebral kaj literature o njem, katero (v pošteev pridejo tudi revije in sploh vse o filmu)?"

Največ fantov bere revijo "Stop" (9) in druge časopise (4), ter je tako informirano samo preko te strani. Le štirje (4) anketirci so brali nekaj strokovnih knjig o filmu (Musek: Knjiga o filmu, Filmski žanri itd.). Prav gotovo pa je zanimivo tudi dejstvo, da so se štirje fantje spomnili prefektovih (prof. Albreht) predavanj in zapisali, da so jim dala dobro, osnovno podlago za film. Le dva fanta sta odgovorila, da nista o filmu nič brala.

5. "Katerih treh filmov se najbolj spomniš in kateri od teh treh ti je bil najbolj všeč?"

Največkrat je omenjen film "Moje pesmi, moje sanje" (9), nato sledijo filmi o Jamesu Bondu (5), "Cvetje v jeseni" (4), "Človek za vse čase" (3), "Točno opoldne", "Vesna", "Deset zapovedi", "Najdaljši dan" (vsi po 2), nato sledijo še razni drugi filmi, ki pa so bili omenjani samo enkrat (Andrej Rubljov, Umberto D, Kaj te očka pušča samo itd.). Vsakdo se bo vprašal, zakaj so na prvih dveh mestih filmi, ki tja prav gotovo ne sodijo po svoji umetniški ravni. (Mislim, da o Jamesu B. tu ni treba zgubljeni besed). Podatek sam nam pove, da bi fantje morali bolje spoznavati film in ga tudi kritično ocenjevati. Če bi to delali, se gotovo ne bi pojavil na prvem mestu film "Moje pesmi, moje sanje". Mogoče so fantje res "romantično navdahnjeni", a taki rezultati kažejo na to, da jim vsiljuje mnenje o filmu družba, ki ji pravimo "potrošniška" in pravimo tudi, da nismo, ali vsaj nočemo biti njeni člani. To pa bi se dalo urediti na dva načina: da bi fantje sami posegali po filmski literaturi, ali pa, da bi vodstvo tudi v tej zadevi krenilo korak naprej (s tem pa nočemo reči, da ni bilo še nič storjenega). Vsekakor je stvar vredna temeljitega premisleka.

6. "Se ti zdi, da gledamo v SVŠ dovolj filmov?"

Eden (1) je napisal, da gledamo preveč filmov, dva (2), da gledamo dovolj, trije (3) se niso opredelili in deset (10) jih je napisalo, da gledamo premalo filmov.

Kot povzetek bi rekel samo to, da je film tudi kultura in bi zanjo morali skrbeti, recimo vsaj toliko, kot za literaturo (danes vidi človek več filmov, kot prebere knjig), da se potem ne bi čudili, če neki polizobraženec govori, da mu je James Bond najljubši film.

Piko kamikaze

R E P A T I C A

Svet kriči,
tuli v porodnih bolečinah;
sam je v brezmejnem vesolju,
obdan od gluhih zvezd,
ki plešejo svoj
melanholični ples.
Drvi in se boji,
ker ne ve,
kod mu je pot
in kam smer;
tudi vodnice nima.
Toda, premisli!
Ali ni tod mimo
šla repatica,
pred blestečimi
dva tisoč leti?!

Lupus

K R A L J E S T V O G O R A

Mogočna pesem se dviga z gora,
v meni se one nepremagljivo upanje
na novo, lepše življenje,
ki se prične šele po smrti.

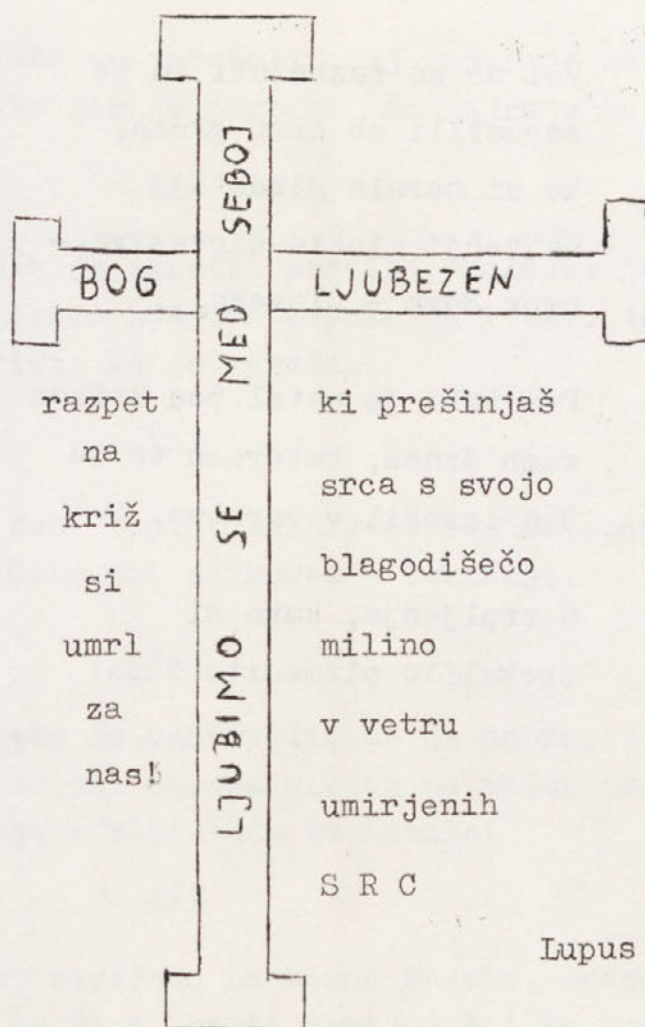
Visoka stena šviga proti nebu,
o, da bi vrh dosegel kakor ptica,
ki mirno plava nad kraljestvom
skrivnostnih in prostornih gora.

Nad neskončno globokostjo mi plava duh,
srce mi vriska, poje, ko z dušo gledam
ves ta prostrani svet,
ki zdi se mi brez konca.

Z očmi vsrkavam lepoto te narave,
ki me je prevzela.

O, kako velik je ta Umetnik,
ki je vse to ustvaril!

Lokopolis

BOLEČINA

O, bolečina ti plemeniti
pogled v veliko dušo!
Ko se ti je, o božja Mati,
ustavil pogled na mrtvem Sinu,
se je spolnila prerokba:
"Tvojo dušo bo presunil
meč bolečin..."

Zrla si v mrtvega Sina,
vsa žalostna in zamišljena,
prenašujoča z njim trpljenje...

Vsi so se razbežali in te
zapustili ob času groze,
ko si morala gledati
največji zločin človeštva, -
umor Boga - Človeka...

Pri tebi je ostal pod križem
samo Janez, kateremu te je
Sin izročil v varstvo.

O trpljenje, kako si
prekalilo plemenito dušo!

Lokopolis

KRATKO IN JEDRNATO

V semenišču se je pojavil hud problem t. i. "Semeniškega špricanja" (mimogrede - to je nov izraz v terminologiji SVŠ). Ugotovilo se je tudi, da semeniščniki ne ljubijo matematike. Bralec naj naredi ustrezne zaključke sam!

XXX

Nek semeniščnik je zadnjič ugotovil, da je realnost silno kruta. Zgodilo se je namreč, da sta z nekim profesorjem (pri izpraševanju) mislila isto, govorila pa drugače. Tudi tukaj prosim bralca, naj naredi ustrezen zaključek sam.

XXX

Nekega prvošolčka so vprašali, kaj naj-raje dela v aktivnem-delovnem času in tako jim je povedal, da najraje spi...

XXX

Neki semeniščnik je zgrešil pravilo: Molčati je zlato, govoriti pa srebro. Bistvo njegove napake je v tem, da govori, ko ni vprašan, in molči, ko je vprašan.

XXX

Prvošolčki so res "tipi". Njihov razrednik sedaj sploh ne dvomi več, da ni limite pri njihovem - neznanju.

XXX

V četrtem razredu so ugotovili, da je dobro, če veliko govorijo in malo storijo. Seveda gre to na račun zrelosti, ki prihaja vedno hitreje z bližajočo se maturo!

XXX

Vprašaj navadno napišemo na konec stavka, enako je s klicajem in tu je takoj problem, kajti tretješolci ne vedo, zakaj jim profesor matematike piše vprašaje in klicaje v zvezek matematičnih šolskih nalog.

XXX

XXX

Morda ste že slišali za pravilo: "Poslušati in potem nič znati!". Če ne veste njenega pravega pomena, vam svetujem, da greste v četrti letnik takrat, ko profesor verouka sprašuje - izraz vam bo postal jasen v vseh možnih niansah.

XXX

Silno zanimivo bi bilo zvedeti, kje dobiva v SVŠ nek fant energijo, da tako trmasto vstraja pri učenju trobente. Pravijo, da se mu je do sedaj posrečilo dvakrat zadeti noto G. Sam pa vem, da se mu je več kot dvakrat posrečilo spraviti ob živce predstojnika.

XXX

Morda ste že slišali, da obstaja posebna panoga športa imenovana avtostop. V tej panogi se silno udeležujejo semeniščniki, a žal dosti krat tudi dobra kondicija ne pomaga in tako so še vedno polni avtobusi, ki ob praznikih peljejo iz Vipave...

XXX

Zadnjič je nek semeniščnik dejal: "Usodno je spoznanje, ko ugotoviš, da veš ravno toliko, da nič ne veš!". Stvar popolnoma drži tudi v tem primeru - fant je govoril to po konferenci.

XXX

Ugotovilo se je, da prihaja pomlad. Ne samo po tem, da že nosijo Vipavke mini krila, ampak tudi potem, da so semeniščniki pričeli s pikniki.

XXX

Zadnjič je profesor latinščine ves vzhičen vzkliknil (skoraj tako kot Cicero): "Imam tak občutek, kot bi stal pred Potočko Zijalko!". Bralcem pa moram takoj povedati, da je stal samo pred prvim razredom.

XXX

Božja Štanga

ŠPORT ŠPORT ŠPORT ŠPORT ŠPORT ŠPORT ŠPORT ŠPORT ŠPORT ŠPORT

Že štirje meseci so minili, odkar sem zadnjič poročal o športnem življenju v semenišču. Zadnjič sem se omejil na nogomet in košarko. Sedaj pa moram omeniti namizno-teniško prvenstvo, ki je bilo zelo razburljivo in dinamično. Zanimivo je bilo še predvsem zaradi tega, ker ga prejšnje leto nismo organizirali. Spraševali smo se, kdo bo novi prvak, potem, ko je dvakrat zmagal Celar med posamezniki, še posebno zato, ker sta se Čuk R. in Kržišnik zelo razvila. Zanimanje pa je vladalo tudi za ekipne nastope, kjer so tretješolci potihem ali pa naglas upali na zmago. V takem vzdušju smo izvedli žrebanje, pri katerem so sodelovali predstavniki vseh štirih razredov.

Najprej so se pomirile ekipe. Priglasilo se jih je osem in začetni del tekmovanja je slonel na izločanju. Štiri ekipe, ki so se uvrstile v t.i. polfinale, so odigrale medsebojna srečanja. Zmagovalca sta potem odločala o prvem in drugem mestu, poražena pa o tretjem oz. četrtem mestu. Najuspešnejša ekipa je bila četrta A, ki je v finalnem boju premagala tretjo A, četrta B pa je odpravila drugo A v boju za tretje mesto.

Večji preobrat je nastopil pri posameznikih. Tekmovanja se je udeležilo osemindvajset igralcev in zopet smo se odločili za sistem izpadanja. V prvem kolu presenečenj ni bilo, nastopila pa so že v drugem in tretjem kolu, kjer so za-povrstjo izpadali najboljši, med njimi tudi Ruter in Kržišnik, ki sta veljala za favorita. V finale se je nepričakovano uvrstil Žagar, ki je izločil Kržišnika, česar si ni nihče predstavljal. Vendar je v finalu klonil Celarju, ki je že tretjič postal prvak semenišča. Tretje in četrto mesto pa sta si delila Čuk R. in Strle.

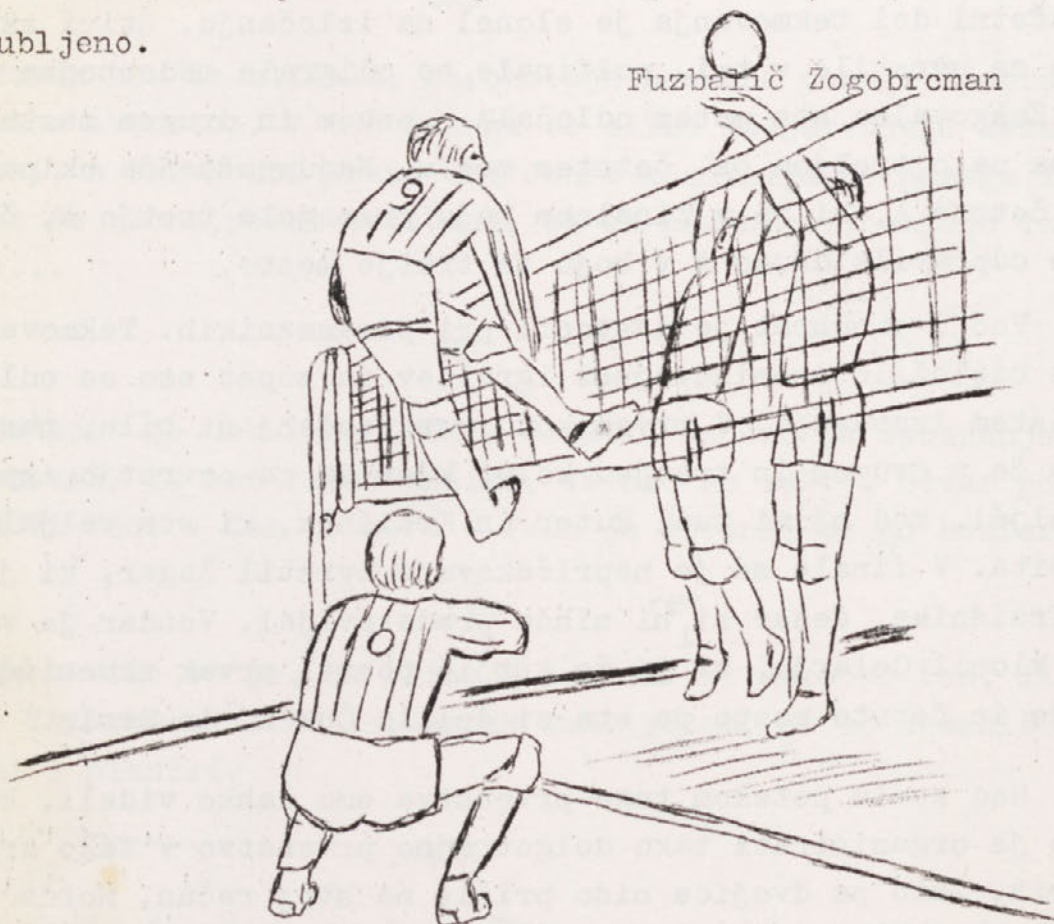
Med semim potekom tega prvenstva smo lahko videli, kako težko je organizirati tako dolgotrajno prvenstvo v tako kratkih odmorih. Zato pa dvojice niso prišle na svoj račun. Morda še bodo.

Kakor smo lani na novo začeli s košarkarskim prvenstvom, smo letos začeli z odbojko. Trenutno je v semenišču najbolj priljubljen šport, na kar kaže tudi številčna udeležba. V samem prvenstvu so nastopile štiri ekipe: vsakega razreda ena.

Kakšnih posebnih presenečenj pri tem ni bilo. Na precej lahek način je zmagala ekipa četrtega razreda, ki je premagala III. (2 : 1), II.(2:1), I. (2:0). Druga je ekipa drugega razreda z zmagama nad III.(2:1) in I.(2:0). Ekipi tretjega razreda je uspelo premagati le I.(2:0).

Želel bi si večjega športnega dogodka v obliki dvoboja profesorji : dijakom, kar bi bil pravi "spektakel". Lani smo že odigrali podobno tekmo, kjer smo zmago slavili mi. Zato bi se tudi letos želeli ponovno spoprijeti s profesorsto ekipo, ki si tako želi vrniti lanski poraz.

P.S. Za odbojkarstvo žogo ne bo problema, saj smo našli izgubljeno.

Po hudi bitki, je polkovnik pregledoval ranjence. Tam vidi vojaka ,ki je bil brez noge , kako stoka. Stopi k njemu in mu reče: "Kakšen junak pa si, da stokaš? Poglej onega ,ki je brez glave pa je čisto tiho!"

John Flayer

SEMENIŠKA
KNJAZNICA
V VIPAVI

I S K R E : glasilo semeniščnikov v Vipavi
L E T O : VIII
Š T E V I L K A : 4 11. april 1976
N A S L O V U R E D N I Š T V A :
Vipava 149, 65271 Vipava
U R E J A T A : Jurij Paljk in Andrej Vovk
O D G O V O R N I U R E D N I K : Pavel Sporn
V I N J E T E : Lupus Hrabroslav
M A T R I C E : Bojan Likar in Šuštar Franci
R A Z M N O Ž E N O : v 115 izvodih
T I S K : Janez Celar, Marjan Ruter, Strle Dušan,
& Co.

Šolsko glasilo
KNJIŽNICA
Leto VIII,

ISKRE

Inv.št.
19076

Škofjiska gimnazija

Semenišče Vipava

19076

